

sonvogne. Da Bognbelysningsspørgsmaalet imidlertid var gjort til Genstand for nøje Overvejelse i andre Lande, navnlig efter at der havde vist sig en Mulighed for, at det elektriske Lys kunde blive anvendeligt i dette Djemed, fandt man det rettest at standse med den paabegyndte Indførelse af Gasbelysning og derimod anvende et mindre Beløb af Bevillingen til at anstille Forsøg med elektrisk Lys og Mineralolie som Belysningsmiddel, jfr. Anmærkninger til Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1888—89, Rigsdagstidende for 1888—89, Tillæg A. Sp. 3135—36 ff.

Man har herefter anstillet Forsøg med elektrisk Lys i en kombineret I. og II. Klasse's Personvogn, der med denne Belysning har løbet i Kjøbenhavn-Korsør Togene i c. $\frac{3}{4}$ Aar og med Mineraloliebelysning i en lignende Vogn i et Tidsrum af c. 2 Aar.

Som Resultat af Forsøget med den elektriske Belysning maa fremhæves:

- 1) at Belysningen fra en Glødelampe af 8 Normallys Styrke anbragt midt i Kupéloftet gjorde det muligt paa enhver Plads i Kupéen at læse selv fint Bogtryk,
- 2) at Belysningen fra Akkumulatorerne maa anses for tilstrækkelig sikker for saa lang Tid, som Vognene paa de danske Baner kunne ventes at være borte fra Udgangstationen, og at man saaledes ikke behøver at føre Dynamoer med i Togene, samt
- 3) at Akkumulatorerne for bedre at bevares under Ladningen maa forblive i Vognene, og at altsaa selve disse maa bringes til Elektricitetskilden, for at Ladningen kan finde Sted, hvilket atter har til Følge, at et helt Togs Akkumulatorer maa samles i enkelte Vogne.

Saad angaar Omkostningerne for Driften ved denne Belysnings Indførelse, da ville disse utvivlsomt blive større end ved nogen anden Belysning — hvorved man dog tillige maa tage i Betragtning, at den elektriske Belysning frembringer absolut større Styrke og Farefrihed — men i øvrigt kan Beføstningen ikke for Tiden med Bestemthed angives, efter som man under de her anstillede Forsøg ikke har kunnet foretage Ladningen fra en Banerne selv tilhørende bekvemt beliggende Elektricitetskilde.

Da man ikke paa de foreliggende Resultater vilde kunne bygge nogen fuldt ud begrundet Mening om, hvorvidt man burde gaa over til elektrisk Belysning eller ej, har man tillige indhentet Oplysninger om den siden den svenske Vestbanes Aabning i de gennemgaaende Helsingborg—Kristiania Tog anvendte elektriske Belysning, og disse Oplysninger ere meget anbefalende for denne, idet de nemlig gaa ud paa, at Publikum er særdeles tilfreds med den elektriske Belysning, at indtrufne Tilfælde af Afbrudelse eller Svækkelse af Belysningen kun have været saa og næppe flere end ved andre Belysningsmidler, og at endog flere Privatbaner, der dog ellers styh enhver umidgaaelig Forsøgelse af Driftsudgifterne, have indført den. Angaaende Beføstningen for Driften har man i øvrigt ikke kunnet erholde tilstrækkelig fyldestgørende Oplysninger for den nævnte Banes Bedkommende, idet der ikke nøje er blevet sondret mellem Udgifterne til Togbelysningen og til Stationsbelysningen, men efter alt foreliggende stønner man dog ikke, at Hensynet til Driftens Økonomi kan vække Betænkelighed ved at indføre den elektriske Belysning i det nedenfor angivne Omfang.

Betingelsen for, at denne Belysning kan erholdes i Statsbanernes Tog for en rimelig Pris, vil imidlertid være, at der paa Udgangstationen haves en stedlig Belysningsanstalt, hvis altid om Dagen tilstedeværende overflødige Kraft kan anvendes til Ladning af Togenes Akkumulatorer. Herved opnaas, at Belysningen af Stationen og Togbelysningen i Forening tjene til fuld Udnyttelse af Stationsbelysningsanstalten, og til at hver Belysning for sig bliver saa billig som muligt.

Med Hensyn til de endnu vedvarende Forsøg med Belysning ved Mineralolie — der er en fra almindelig Petroleum forskellig og langt mindre brandfarlig Bædste, som først ved en Temperatur af 125° C. udvikler antændelige Dampene — skal man oplyse, at disse ligeledes have givet meget tilfredsstillende Resultater.

Ved Anvendelsen af 1" brede Røer har man opnaaet et lige saa stærkt Lys som ved en 8 Normallys Glødelampe, og Lyset er aldeles hvidt. Lamperne kunne forsynes med Mineralolie for en Belysning til 15 à 18 Timer og saaledes uden Fornødselse anvendes paa de under almindelige Forhold længste Ture paa danske Baner. Ligesom man her under Forsøgene ikke har sporet nogen Anledning til Frygt for, at denne Belysning skulde være farlig, saaledes bekræfter ogsaa Beretningerne fra de Baner, hvor Mineralolien i flere Aar har været Belysningsmiddel og er bleven anvendt i udstrakt Maalestok, at der ikke er Anledning til Frygt, og navnlig at Faren ved denne Belysning ikke er større, men endog